

som hans egen neutralitetsbegrundelse kan bære.

Til nr. 6 og 7

Ændringsforslagene går ud på, at man for ordninger, der er oprettet før 1. januar 1958, og for ordninger, der er oprettet i tiden 1. januar 1958–31. december 1971, i princippet bibeholder de hidtil gældende overgangsregler. Der sker dog den ændring, at der skal betales 40 pct. i afgift af rentetilskrivninger m. v. til midler, der omfattes af disse overgangsregler, når rentetilskrivningen sker efter 31. december 1979.

Til nr. 8

Ændringsforslaget er en følge af de i ændringsforslag nr. 9 og 12 foreslåede ændringer i overgangsreglerne.

Til nr. 9 og 12

Før forslaget om forhøjelse af pønalfgiften stilles der forslag om lignende overgangsregler som for afgifterne ved normalt udløb af kapitalpensionsordninger samt udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtingsfond.

Til nr. 10

Fordelingsreglerne mellem stat og kommune bør gøres så enkle og så lidt administrationskrævende som muligt. At fordele et beløb på knap 50 mill. kr. (en tredjedel af forsikringsafgiften) mellem 277 kommuner er overadministration i stedet for at lade også dette beløb indgå i statskassen på lige fod med den øvrige del af forsikringsafgiften.

Statens fordelinger til kommunerne må ske over indenrigsministeriets konto på finanslovens § 13 og ikke på den tilfældige måde, som § 40 virker på. Forslaget indeholder derudover en ikke helt uvæsentlig lovforenkling.

Til nr. 13

Uanset hvad man ellers måtte mene om en lov som den foreslåede, kan man da vist være enige om, at den ikke skal gives tilbagevirkende kraft. Da fremskridtpartiet er stærkt imod lovforslaget, ser vi naturligvis helst ikrafttrædelsesbestemmelserne ændret kraftigst muligt, men ved udformningen af vort §

2-ændringsforslag har vi foretrukket at satse på en udformning, som dog repræsenterer et FREMSKRIDT, og som skulle have chance for at få flertal i det folketing, som vælgerne udpegede den 23. oktober 1979 i deres vankundighed.

Til nr. 14

Skæringsdagen i ikrafttrædelsesbestemmelsen foreslås ændret fra 4. december 1979 til 1. januar 1980.

Til nr. 15

De, der allerede er fyldt 60 år, vil i et vist omfang være fritaget for afgiftsskærpelsen, jfr. regeringens forslags § 1 nr. 6 og 7. Ved nærværende forslag drages den fulde konsekvens, idet det findes aldeles urimeligt, at den, som allerede er (på vej ind) i pensionsalderen, skal have sine pensionsvilkår forrykket væsentligt i forhold til, hvad han har måttet påregne i den periode, hvor han har tilrettelagt og gennemført sin pensionsopsparing. Den pågældende vil jo typisk ikke have nogen fysisk mulighed for at omgøre sine dispositioner og er derfor, hvis regeringsforslaget vedtages, et værgeløst offer, der får en ekstra bet oven i alle de bitre stunder, hvori han har måttet erkende, at han har fejldisponeret ved at bruge pengeinstitutter eller forsikringsselskaber til sin pensionsopsparing i stedet for som hans jævnaldrende at ride på den inflationsbølge, som har præget den sidste menneskealder på området fast ejendom. Det er uanstændigt af lovgivningsmagten at føje spot til skade for disse menneskers vedkommende.

Til nr. 16

De, de forud for 1958 indgik i en kapitalpensionsordning, kunne med en vis føje gå ud fra, at udbetalingen til sin tid ville være skattefri overensstemmende med den fortolkning, statsskattelovens § 5 på det pågældende tidspunkt havde været genstand for uafbrudt i over 50 år. Det er derfor urimeligt at ramme de pågældende med den meget betydelige afgift, som ministeren nu foreslår.

Ved den tekniske afgrænsning af det hermed stillede forslag er overvejet, hvorvidt man skulle betinge fritagelsen for afgiftsforhøjelsen af, at der var tale om den samme